

Sentencja

- 1) Wykładni art. 11 i 14 dyrektywy Rady z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumentycznego, zmienionej przez dyrektywę 98/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r., należy dokonywać w ten sposób, iż sprzeciwiają się one temu, aby przewidziane w art. 11 ust. 2 tej dyrektywy prawo do podjęcia środków prawnych, które przysługuje konsumentowi wobec kredytodawcy, było obwarowane przesłanką, by wcześniejsza oferta kredytu zawierała wzmiankę o finansowanych towarze lub usłudze.
- 2) Wykładni dyrektywy 87/102, zmienionej przez dyrektywę 98/7, należy dokonywać w ten sposób, iż pozwala ona sędziemu na zastosowanie z urzędu przepisów transponujących do prawa krajowego art. 11 ust. 2 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 36 z 11.2.2006 r.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja) — Européenne et Luxembourgeoise d'investissements SA (Elisa) przeciwko Directeur général des impôts, Ministère public

(Sprawa C-451/05) (¹)

(Podatki bezpośrednie — Podatek od wartości rynkowej nieruchomości posiadanych we Francji przez osoby prawne — Spółki holdingowe prawa luksemburskiego — Odmowa zwolnienia — Dyrektywa 77/799/EWG — Niewyczerpujące wyliczenie wymienianych podatków i opłat — Podatek o podobnym charakterze — Ograniczenia wymiany informacji — Dwustronna konwencja — Artykuł 73B traktatu WE (obecnie art. 56 WE) — Swobodny przepływ kapitału — Zwalczanie oszustw podatkowych)

(2007/C 297/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation — Francja

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Européenne et Luxembourgeoise d'investissements SA (Elisa)

Strona pozwana: Directeur général des impôts, Ministère public

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation — Wykładni art. 43 i nast. oraz 56 i nast. traktatu WE, a także art. 1 dyrektywy Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich i pośrednich (Dz.U. L 336, str. 15) — Podatek od wartości rynkowej nieruchomości położonych we Francji — Zwolnienie na rzecz osób prawnych mających swoją siedzibę w państwie lub terytorium, które zawarło z Francją konwencję o pomocy administracyjnej w celu zwalczania oszustw i unikania opodatkowania — Odmowa zwolnienia na rzecz luksemburskiej spółki holdingowej

Sentencja

1) Podatek od wartości rynkowej nieruchomości posiadanych we Francji przez osoby prawne jest podatkiem mającym charakter podobny do podatków przewidzianych w art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich i pośrednich, zmienionej przez dyrektywę Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r., który jest pobierany od składników majątku w rozumieniu art. 1 ust. 2 tej dyrektywy.

2) Dyrektywa 77/799, zmieniona dyrektywą 92/12, a w szczególności jej art. 8 ust. 1 nie sprzeciwiają się temu, aby dwa państwa członkowskie były związane konwencją międzynarodową w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i ustanowienia zasad wzajemnej pomocy administracyjnej w dziedzinie podatku dochodowego i majątkowego, która wyłącza ze swojego zakresu zastosowania w stosunku do jednego państwa członkowskiego jedną kategorię podatników podlegającą podatkowi należącemu do zakresu tej dyrektywy, o ile przepisy lub praktyka administracyjna państwa członkowskiego, które powinno udzielić informacji, nie zezwala właściwemu organowi na uzyskanie lub wykorzystanie tych informacji na własne potrzeby tego państwa członkowskiego, co powinien zbadać sąd krajowy.

3) Artykuł 73B traktatu (obecnie art. 56 WE) powinien być interpretowany w ten sposób, iż sprzeciwia się on obowiązywaniu przepisów krajowych takich jak sporne przepisy w postępowaniu przed sądem krajowym, które zwalniają z podatku od wartości rynkowej nieruchomości posiadanych we Francji przez osoby prawne spółki mające siedzibę we Francji, podczas gdy uzależniają owo zwolnienie w przypadku spółek mających siedzibę w innym państwie członkowskim od istnienia konwencji o pomocy administracyjnej zawartej pomiędzy Republiką Francuską a tym państwem w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania lub od okoliczności, że na podstawie traktatu zawierającego klauzulę o niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową spółki te nie powinny podlegać wyższemu opodatkowaniu niż opodatkowanie, któremu podlegają spółki mające siedzibę we Francji, i nie zezwalają spółkom mającym siedzibę w innym państwie członkowskim na przedstawienie dowodów umożliwiających ustalenie tożsamości ich akcjonariuszy będących osobami fizycznymi.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Freeport plc przeciwko Ollemu Arnoldssonowi

(Sprawa C-98/06) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 6 pkt 1 — Jurysdykcja szczególna — Wielość pozwanych — Podstawy prawne żądań — Nadużycie — Prawdopodobieństwo uwzględnienia powództwa wytoczonego przed sądem państwa zamieszkania jednego z pozwanych)

(2007/C 297/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Freeport plc

Strona pozwana: Olle Arnoldsson

Przedmiot

Wykładnia art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12 z 16.1.2001, str. 1) — Jurysdykcja szczególna — Pozwanie łączne kilku osób — Powództwa wytoczone jednocześnie przed sądem państwa członkowskiego, na którego terytorium osoba prawna ma swoją statutową siedzibę przeciwko tej osobie prawnej z tytułu zobowiązania do

zapłaty oraz przeciwko podmiotowi mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim, który zaciągnął to zobowiązanie nie będąc pełnomocnikiem ani przedstawicielem wspomianej osoby prawnej — Powództwo oparte na odpowiedzialności umownej

Sentencja

1) Wykładni art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy dokonywać w ten sposób, iż fakt, że postępowania wszczęte przeciwko różnym pozwany mają odmienne podstawy prawne nie stanowi przeszkody w stosowaniu tego przepisu.

2) Artykuł 6 pkt 1 rozporządzenia nr 44/2001 ma zastosowanie, gdy powództwa wniesione przeciwko różnym pozwany są ze sobą powiązane w chwili ich wniesienia, a zatem gdy istnieje interes prawny w łącznym ich rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu celem uniknięcia wydania w oddzielnych postępowaniach orzeczeń, które byłyby ze sobą sprzeczne, przy czym nie ma potrzeby dodatkowego ustalania, czy powództwa te nie zostały wniesione jedynie w celu wyłączenia jednego z pozwanych spod jurysdykcji sądów państwa członkowskiego, w którym ma on miejsce zamieszkania.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin — Niemcy) — Postępowanie ze skargi Gerdy Möllendorf, Christiane Möllendorf-Niehuus

(Sprawa C-117/06) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Zamrożenie funduszy i środków gospodarczych — Rozporządzenie nr 881/2002 — Artykuł 2 ust. 3 i art. 4 ust. 1 — Zakaz udostępniania środków gospodarczych osobom wymienionym w załączniku I do tego rozporządzenia — Zakres — Sprzedaż nieruchomości — Umowa zawarta przed umieszczeniem nabywcy w wykazie znajdującym w załączniku I — Wniosek o dokonanie wpisu przeniesienia własności nieruchomości do księgi wieczystej po tym umieszczeniu)

(2007/C 297/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Kammergericht Berlin